

אלוהים: הבריאה

שלום בשם האל! מבורכים כולכם, מבורכת היא השעה. ידידי היקרים, רובכם מאמינים שכאשר אני מעביר הרצאה, אני בוחר את הנושא בעצמי ועל דעת עצמי, באופן חופשי ושרירותי. זה לא בדיוק כך. אני סבור שיעניין אתכם לשמוע בקצרה איך נבחר נושא ההרצאה ומה נעשה בעולם הרוח בקשר לקהילתכם הקטנה.

ראשית הבינו, שבמקביל לקהילה שלכם בכדור הארץ, אשר הולכת וגדלה בהדרגה, קיימת בעולם הרוח קהילה גדולה הרבה יותר, אשר מפקחת על כל דבר שנוגע לקהילה שלכם. הארגון הזה בעולם הרוח מסייע לכם ומדריך אתכם, ומחליט לגבי גורמים רבים הנוגעים לכולכם, אך בקנה מידה רחב הרבה יותר ממה שמישהו מכם יכול לתפוש.

ברצוני להדגיש שאין כאן צירוף מקרים; איש מכם לא נמשך אל הקהילה הזו במקרה, גם לא אלה שמגיעים לכאן פעם אחת ולא נשארים, אם משום שחסרה להם הבגרות הרוחנית להבין מה קורה, או משום שאינם רוצים להתפתח רוחנית וללכת בנתיב השלמות, הדורש אספקה מתמשכת של מזון רוחני.

גם אין זה רק צירוף מקרים שיותר אנשים מהקטגוריה האחרונה מגיעים בשלבים הראשונים של קהילתכם. יש לכך תכלית והיגיון שאותם אסביר עתה. האנשים השייכים לחוג הפנימי שעוזר בפועל לבנות את הקהילה [קהילת הניתב], כל עוד לא הוכחה מודעותם לרבות מן החולשות שלהם, הם זקוקים, בתור מבחן, לנוכחות של אנשים שאינם יכולים עדיין להעריך באופן מלא סוג כזה של תקשורת עם עולמו של האל. כל מבחן וניסיון שאדם עובר נובעים במישרין או בעקיפין מאי-השלמות של האדם עצמו, ומטרתם הבלתי נמנעת חייבת גם היא להיות משהו שמגביר את הלמידה ובכך מחזק את המודעות של האדם לחולשותיו. אתם השייכים לחוג הפנימי נושאים באחריות גדולה ולכן אתם חייבים להתחזק. את זאת ניתן להשיג רק דרך התרחשויות שונות ומשונות, גם כאלה שנראות לא חשובות ומקריות לכאורה. כל אלה שהולכים בנתיב באמת, באופן אקטיבי ובעיניים פקוחות, הם אנשים שמתבוננים בכל דבר שקורה להם במשך היום ובוחרים אותו, כדי להגדיל עוד יותר את ההיכרות-העצמית שלהם. ככל שתתחזקו הן מבחינה רוחנית והן מבחינה רגשית, וככל שתהיו מושלמים יותר, לא רק הקונפליקטים האישיים שלכם יצטמצמו, אלא ישתנה גם האופי של רוב האנשים המצטרפים לקבוצתכם, וגם דרגת ההתפתחות הרוחנית שלהם תהיה שונה. אתם מבינים אם כן שאין זה מקרי שבהתחלה, שיעור הקומה של רוב האנשים המגיעים אליכם אינו גבוה כפי שהייתם רוצים. שמתם לב מן הסתם שהדבר כבר הכל להשתנות, והשינוי יגבר עוד יותר במרוצת הימים.

באותו הזמן, האנשים שנמצאים בקטגוריה זו ופונים אליכם בתחילתה של קהילה מסוג זה, גם הם אינם מונחים לכאן באקראי. עשויות להיות להם נקודות זכות מחיים קודמים – או מהחיים הנוכחיים לצורך העניין – המקנות להם זכות לקבל עזרה והדרכה מיוחדות שיאפשרו להם להגיע רחוק יותר ולהתקדם מהר יותר מבחינה רוחנית. אולם השאלה חייבת תמיד להישאר בידם, בהתאם לחוק ולרצונם החופשי, האם לקבל את העזרה או לא. חרף נקודות הזכות שצברו, לעתים קרובות חסרה להם הבגרות הרוחנית הנחוצה מכל בחינה אחרת לקבלת עזרה. אף על פי כן יש לתת להם את ההזדמנות. אם הם לוקחים את העזרה המוצעת, פירוש הדבר הוא ניצחון גדול, להם וגם לעולמו של האל. אם הם דוחים אותה, הדחייה משמשת למטרה טובה – בחינה ולמידה שהכרחיות לאנשים בעלי זרועות וכתפיים חסונות מבחינה רוחנית, על מנת לאפשר להם להיות ראויים להגשמה הגדולה המצפה להם.

חלק מכם, אלה הסבורים שהגיעו לכאן במקרה, רק בשביל החוויה או אפילו מתוך סקרנות, צריכים לדעת שיש כאן הרבה יותר מזה. יש ארגון בעולם הרוח שמפקח עליכם ומחליט מי צריך להיבחר לקבוצה ועל מי צריך לדלג, כרגע לפחות. רוחות מסוימות קיבלו את המשימה הזו והוכשרו לביצועה, והן נשלחות כסיירים לשקול את כל הנסיבות הרלוונטיות בקשר לאינדיבידואלים הנדונים. אם נראה שאדם כלשהו צריך להצטרף אליכם, או לפחות לקבל הזדמנות להצטרף, אזי הרוחות הסיירות יוצרות קשר עם הרוחות השומרות של אותו אדם: הרוחות השומרות מובילות את בני חסותן אל מישהו מהחוג שלכם, ואולי ממלאות את המישהו הזה בהשראה להציע לאדם זה להצטרף לקבוצתכם. אתם יכולים לקבל מזה מושג על כמות העבודה ותשומת הלב המושקעות כאן, עד לפרטים הקטנים ביותר.

גם בחירת נושאי ההרצאה מצריכה מידה ניכרת של עבודה בעולם הרוח, שכן לא תמיד קל להחליט מהו הנושא המתאים בזמן המתאים, ואני אישית לא יכול לעשות זאת לבד. אין לכם שמץ של מושג איזה עולם של סדר וארגון הוא עולם הרוח של אלוהים! יעילותן של הרוחות שהוכשרו כמומחים למשימותיהן הספציפיות ולעבודת הצוות הכרוכה בכך – אלה דברים שעולים על הבנתכם. למשל, יש מעליי מספר רוחות נעלות ממני שאיתן עלי להתיעץ בבחירת נושא להרצאה ובייעוץ שניתן

לאינדיבידואלים מסוימים, כמו גם לגבי מגוון החלטות אחרות. מצד שני, אותן רוחות גם לוקחות בחשבון את דעותי, את הניסיון שלי ואת עצותי. יש לי מספר עוזרים שאני שולח, או שעוזרים לי במשימות אחרות הכרוכות בבניית הקהילה שלכם. אחרי שאני שוקל את כל הדוחות המגיעים מהרוחות שעוסקות בעבודה זו, נקבעים נושאי ההרצאה וגם הגבולות עד כמה מותר לי להרחיק לכת בתשובה לשאלות מסוימות שעשויות לעלות באופן לא צפוי. החלטות אלה מתבססות על מספר עצום של רכיבים ומצבים, ויש לקחת בחשבון את כל החוקים הרלוונטיים. זהו סוג של הנהלת חשבונות, אם יותר לי לקרוא לזה כך, שבה יש לקחת בחשבון ולשקול בדקדקנות פרטים רבים.

אין לכם מושג כמה עבודה נדרשת בעולם שלנו בקשר לקהילתכם הקטנה; כמה דברים צריך לקחת בחשבון ביחס לעתיד. קשה מאוד לקבוע איזו אינפורמציה עלולה להזיק לחלק מהמאזינים והקוראים, ובה בעת להועיל לאחרים, לפי דרגת התקדמותם ומשך הזמן שלקח להם להתקדם. במילים אחרות, קשה למצוא דרכים לסייע להתקדמות של כל אינדיבידואל השייך לקבוצתכם על ידי הגשת מזון רוחני בכמות המדויקת ובזמן הנכון, ובד בבד לתכנן מראש ובתבונה למען עתיד הקבוצה בכללותה.

אתם בעולמכם, אתם כל כך עיוורים. אתם מזהים רק את מה שמונח לפני העיניים שלכם ממש. אינכם תופשים שלעתיים קרובות אמת כלשהי שאדם שומע מוקדם מדי יכולה להזיק יותר מאשר אם הוא שומע אותה מאוחר מדי. כן ידידי, אכן כך! מצד שני, חשוב וחיוני לאנשים מסוימים לשמוע אמיתה מסוימת או חוק רוחני מסוים בזמן מסוים. במקרים כאלה, האינפורמציה שניתנת צריכה להיות מנוסחת כך שלא תובן על ידי אלה שעוד לא מוכנים ובשלים.

כל זה אמור לתת לכם מושג על הארגון בעולם הרוח המקביל לקבוצתכם [הארצית]. ארגון זה שקוע עד צוואר בפרטים רבים שאתם מתעלמים מהם לחלוטין; הוא פועל באהבה, באכפתיות ובתבונה להנחות את הכל לתועלתם המירבית של כל הנוגעים בדבר, לרבות אלה שאינכם מכירים עדיין אבל יצטרפו אליכם בעתיד. חישוב כל הנתונים האלה דורש מומחים מיומנים, שעבודתם דורשת השקעת מאמצים בלתי נלאים, ראיית הנולד והכרת החוק האלוהי, כמו גם דבקות באל ובתוכניתו הגדולה לישועתכם. לגידול ההולם של קהילתכם יש חשיבות מכרעת בתוכנית הישועה ויש לו משמעות עמוקה יותר משרובכם חשים. דרך הסברים אתם יכולים להבין קצת יותר טוב את מה שנראה לכם בהתחלה כמו תגובת-שרשרת של צירופי-מקרים, אבל למעשה, זו ההדרכה הגדולה בפעולתה. מכאן תוכלו לתפוש את העובדה שהתמונה הפנימית של כל אדם המגיע לכאן נלקחת בחשבון, עד לפרטים הקטנים ביותר, כך שלא רק נושאי ההרצאות הכלליות נקבעים על ידי כלל הגורמים האלה יחד, אלא גם הדרך שבה ניתנים הסברים מסוימים וכיצד מטופלים נושאים מסוימים. הבינו שאינני בא לכאן ובוחר נושא באופן חופשי. בכל פעם שאנשים מצליחים ליצור קשר עם עולמו של האל, לעולם לא קורה שהרוח איתה נוצר הקשר בוחרת בבחירה חופשית את התוכן והנושא, משום שיותר מדי גורמים צריכים להילקח בחשבון והרבה מדי מונח על כפות המאזניים, אך אתם אינכם יודעים על כך דבר.

בפעם הקודמת אמרתי שאדבר על נפילת המלאכים. כדי לעשות כן ביעילות ולאפשר לכם להבין, עד כמה שבני אנוש מסוגלים להבין, עלי לדון בכך בסדר הזה: אלוהים, הבריאה, נפילת המלאכים, תוכנית הישועה. אני יכול רק לגעת בכל אחד מהנושאים האלה באופן קצר ותמציתי ביותר, היות שאין לי כל אפשרות להכניס את כל המידע הזה להרצאה אחת. בהרצאה הקודמת התחלתי את ההסבר אודות רוחו של ישוע המשיח, שהינו חלק בלתי נפרד מכל זה. ראשית אתמצת בקצרה את המידע הזה בצירוף פרטים מסוימים נוספים בהמשך. ברצוני להדגיש באופן נחרץ שהרצאה זו נוגעת בשאלות הגדולות ביותר בקיום, ולכן קשה מאוד להציג אותה בצורה מובנת, אפילו לאלה שהם מתקדמים מבחינה רוחנית. לפיכך אל תנסו לספוג את מה שאתם שומעים בעזרת האינטלקט המוגבל שלכם לבדו; כך לא תגיעו לשום מקום. תחת זאת יש לנסות ולהאזין באמצעות הלב, הנשמה, ובעזרת החושים הפנימיים ביותר שלכם, כך שתצליחו להרגיש את האמת במקום להבין אותה הבנה אינטלקטואלית. רק כך תקבלו הבנה אמיתית; מבחינה מסוימת, החומר הזה יכול להכיל זרעים להארה.

ראשית, מה אפשר לספר לכם על אלוהים, ידידי? הוא דגול עד כדי כך שאי אפשר להגיד את גדולתו במילים. בייחוד לבני אנוש, בלתי אפשרי לחוש, לקלוט, שלא לדבר על לדעת מה הוא אלוהים. ברצוני לומר רק זאת על הבורא: אלוהים הוא דמות [person], בנוסף להיותו עיקרון. דתות אנושיות ופילוסופיות אנושיות דנו בשאלה זו מאז ומתמיד. דעה אחת גורסת שאלוהים הוא דמות [person]; האחרת גורסת שהאל הוא לא ישות חומרית [of substance], שהוא אך ורק עיקרון וכוח [force]. כפי שכבר אמרתי, שתי ההשקפות נכונות. בהיבט הזכרי, אלוהים הוא בורא, ובתור שכזה הוא דמות [person].

ההיבט הזכרי הוא ההיבט היצירתי לא רק אצל אלוהים, אבל המקור שלו הוא אלוהים, ו[לכן] זהו העיקרון היצירתי בכל היקום, אצל כל ההוויות. בתפקידו זה, אלוהים מחליט החלטות, יוצר נטיות אופי וקובע קביעות. בתפקידו זה, אלוהים, כבורא וכדמות, ברא את היקום על כל חוקיו והוויותיו, למרות שבריאת ההוויות עצמן נעשתה בשיתוף עם ההיבט הנשי של האלוהות.

כשנאמר שאלוהים ברא את ילדיו בצלמו, הכוונה היא לכך שכל ההיבטים האלוהיים חוזרים ומופיעים במידה פחותה בתוך כל בראי האל. לפיכך, היכולת היצירתית קיימת במידה מסוימת גם בכל הוויה והוויה.

אותו חומר אלוהי [divine substance] שקיים אצל אלוהים במידה המקסימאלית, וכן אצל ישוע המשיח במידה פחותה יותר, אבל במידה גדולה יותר משל כל היצורים האחרים, התיאור הטוב ביותר לכך הוא של חומר נוזלי [fluid substance], מן החומר [matter] הזוהר ביותר. זהו כוח החיים. אלוהים, כמו כל היצורים בדרגת התפתחותם הגבוהה ביותר, יכול למוסס את החומר הנוזלי הזה ולהפוך את האישיות הקומפקטית לזרימה, לעיקרון, או לזרם אלוהי. פירוש הדבר איננו הכחדת האינדיבידואליות של ההוויה כישות חושבת המסוגלת להחליט החלטות. במצב זורם זה, ההיבט הנשי האלוהי הוא המצב הרווח. זהו מצב הוויה, מצב של צמיחה איטית ובנייה אורגאנית. בכל פעם שאלוהים רוצה בכך הוא יכול לקחת אליו חזרה את הנוזלים, ואז חוזר ההיבט הזכרי של אלוהים להיות המצב הרווח. הדבר נכון גם לגבי כל יצור נברא במצב התפתחותו הגבוה ביותר. אם ההיבט הנקבי של ההוויה הוא ההיבט הרווח, היא מתמזגת עם אלוהים במצב הוויה. כשהיבט הזכרי הוא השכיח, ההוויה עוזרת לברוא לפי רצון האל ובהתאם לחוקיו. ברור לי שאין לכם כל אפשרות להבין את הדבר במלואו. זו עשויה להיות התחלה בלבד, בשביל התבונה העמוקה יותר שעתידיה להגיע. אפילו הרוחות הגבוהות ביותר אינן יכולות לתפוש באופן מלא את האהבה, התבונה והשלמות של אלוהים, ואת המגוון האינסופי של בריאתו. אנו יכולים רק לעמוד נפעמים ולעלוץ ולהלל אותו! כפי שאמרתי בהרצאה הקודמת, אלוהים יוצר, בתור הבריאה הראשונה שלו, את רוחו של ישוע המשיח, והחומר האלוהי הזה, רובו נמצא במשיח. מכאן ההתייחסות בדתות מסוימות לאלוהים האב ולאלוהים הבן. ניתן לראות שזו אמירה נכונה, אף שלא נכון להתייחס אליהם כאילו הם אותה הדמות. אחרי רוחו של המשיח, יצורים רבים אחרים באו לכלל קיום; רבים כל כך, עד שלא ניתן לספור אותם באמצעות המספרים העומדים לרשותכם בעולמכם. נשאלתי פעם, "מדוע אלוהים ברא את ההוויות האלה? בתוקף היותו יודע-כל, הוא היה חייב לדעת שהדבר יכול להוליד אומללות". זו אכן שאלה חשובה שברצוני לגעת בה עתה בקצרה.

אלוהים הוא אהבה ואהבה חייבת לחלוק: זהו טבעה של האהבה. אלוהים הבין, כמובן, שמשום שהוא ברא הוויות עם רצון חופשי, הן יכולות להחליט מרצונן החופשי, שגם אומללות יכולה לבוא לכלל קיום, באופן קבוע או זמני. אף על פי כן, כאינדיקציה לגדולתו, אלוהים ברא הוויות שיכולות לבחור בחירה חופשית עם הכוח שניתן בידן. אולי תעמוד להן החוכמה שלא להשתמש לרעה בכוחן, וכך הן יוכלו לחיות באושר נצחי בגבולות החוק האלוהי ושלמותו; וגם אם הן יעשו החלטה אחרת, בסופו של דבר הן יוכלו לתפוש טוב יותר את שלמותו של החוק האלוהי אחרי שצלחו את עמק-הבכא. כך הן יהיו אלוהיות יותר משהיו לפנים. האומללות החולפת שחווים אלה שביצעו החלטה שגויה אינה ולא כלום בהשוואה לאושר ולשמחה של הנצח אחרי שאדם חווה את האומללות שהמיט על עצמו. כפות המאזניים מראות זאת בצורה כה ברורה, עד שרוח לא צריכה להיות מפותחת מדי כדי להכיר בעובדה זו.

אם כן, עוד הרבה לפני קיומו של עולם החומר, אלוהים ברא הוויות רבות ועולמות רבים: עולמות של הרמוניה, שמחה, יופי אינסופי ואינסוף אפשרויות שפתחו בפני כל ההוויות היבטי יצירה אלוהיים. בעולמות אלה, החומר האלוהי [divine substance] פעל בלי הגבלה בכל יצור נברא, ולא היה מכוסה בחומר זר ובלתי-אלוהי. לא פעם אמרתי שהמשימה שלכם היא להסיר את הלוט מעל החומר האלוהי שבתוכםם ולחלץ אותו מן השכבות האנטי-אלוהיות הגוזלות מכם את אחדותכם עם עצמכם ועם האל. חומר אלוהי זה נקרא גם העצמי הגבוה של האדם או הניצוץ האלוהי שבו. הוא גם נקרא לפעמים, רוח הקודש. רוח הקודש איננה הוויה אחת, וגם אינה חלק מאלוהים של שילוש קדוש לפי הפרשנות המקובלת: זהו פשוט החומר האלוהי שנמצא ברשותו של כל יצור חי במידה מסוימת, בין אם פנוי מחומרים אחרים ובין אם חומרים אחרים מכסים אותו עדיין. ניתן לראות אם כן שרעיון השילוש הובן לא נכון בדרך כלל; עם זאת, יש גם מידה גדולה של אמת בתוך חוסר ההבנה הזה.

עכשיו תרצו לדעת איך קרה שהשכבות הזרות הצליחו לכסות את החומר האלוהי, שהוא החומר המקורי של כל הוויה. כאן הגענו לנושא של נפילת מלאכים, שכן מלאכים הוא שם נוסף להוויות אלוהיות טהורות אלה, או רוחות-הקודש האלה. אולם תחילה ברצוני לציין שזו שגיאה גדולה להניח שהחומר האלוהי הקיים בכל אחד הוא אלוהים עצמו, או שהוא זהה לאלוהים הבורא. אלוהים הוא הוויה, ומה שנמצא בתוכםם הוא משל החומר האלוהי ויש לו רבים מן המאפיינים האלוהיים, אף שלא באותה המידה כמו לחומר של אלוהים עצמו. הניצוץ האלוהי [divine] שבתוכםם הוא משל אלוהים [godlike]. החומר האלוהי שבתוכםם, כאשר הוא מטוהר ומשוחרר, רק הוא מסוגל להתאחד עם האל וכך להיות אחד עם האל. שום חומר ששונה מאלוהים לא יכול להתאחד עם האל. זו שגיאה בלבד בין החומר דמוי-אלוהים שבכל יצור נברא לבין החומר של הבורא עצמו.

אנשים מביעים לא פעם את הדעה שאלוהים לא צריך היה לצייד את יצוריו ברצון חופשי, כי אז הנפילה לא היתה יכולה להתרחש; או לפחות, אנשים טוענים, אלוהים צריך היה להתערב כשהנפילה כבר החלה. אולם זו השקפה קצרת טווח ועיוורת מאוד, שכן אושרו של כל יצור נברא יכול להתקיים רק דרך איחוד עם האל; וכדי להיות באיחוד עם האל, עליכם להיות מאותו החומר כמו אלוהים, ובעלי אותם היבטים ואיכויות; אחרת לא תהיו כמו אלוהים ולכן לא תהיו מסוגלים להיות באיחוד עמו. רצון חופשי ובחירה חופשית פותחים את האפשרות לכוון את הרצון החופשי גם בניגוד לחוק האלוהי. בחירה חופשית וגם נכונה, והימנעות מניצול לרעה של הכוח, אלה טומנים את האלוהיות, את האהבה, את התבונה, ומאפיינים אלוהיים נוספים. חשוב מאוד שתתפסו את הרעיון, שכן אז תהיו מסוגלים להשיב על שאלות רבות שאולי לא היו מובנות לכם עד עתה.

אלוהים גם הכניס לתוך הבריאה מספר אינסופי של חוקים. חוקים אלה נתנו מראש את האפשרות של השבת היצורים הנבראים חזרה אל האל, אם וכאשר הם ינצלו לרעה את הכוח והחופש שנתן להם האל. חוקים אלה פועלים במחזורים שחייבים להיסגר; מחזורים אלה מתקדמים במסלולם ויהי מה, והחוקים פועלים באופן כזה, שבסופו של דבר, כל הדברים שהלכו והתרחקו מן האל ומן החוק האלוהי חוזרים אליו. ככל שהמרחק מהאל גדל, כך גדלה האומללות, שכן האושר טמון רק באל ועם האל. אולם בגלל האומללות נוצר תמריץ חזק לחזור לאלוהים. זוהי מחשבה שגם מותאמת היטב למדיטציות עמוקות. על ידי תפישת חלק מהאמת הזו אתם יכולים להתחיל להבין דברים רבים שנתרו נסתרים מפניכם עד עתה. אם העיניים והחושים הפנימיים שלכם נעשים מטוהרים די הצורך, אתם תזהו חוק זה אפילו בחיי היומיום, אפילו בתקריות הקטנות.

אם כך, עולמות רוחניים אכן היו קיימים במשך זמן רב מאוד, שבהם כל ההוויות שנבראו חיו במצב של אושר מעבר לכל דמיון. האפשרות היתה קיימת לכל היצורים, מראשית קיומם, לבחור באופן חופשי לחיות במסגרת החוק האלוהי או לפעול נגדו. לפנים, אחת הרוחות התפתחה לפעול נגדו. ניתן למצוא הסבר סימבולי לכך בסיפור על אדם וחווה בגן עדן. למעשה, הדבר התרחש באופן שונה לחלוטין, אף שרעיון הפיתוי כן נוכח בסיפור. אולי תוכלו להבין משהו מזה אם תדמינו כאילו יש לכם כוח עצום; אתם אולי יודעים שהשימוש בכוח זה בדרך מסוימת עשוי להיות מסוכן לכם, אבל כל עוד הכוח הזה לא נוצל, אתם סקרנים לדעת מה עשוי לקרות אם כן תשתמשו בו. פיתוי זה הולך ונעשה חזק יותר ויותר. ככל שהוא מתחזק, כך אתם פחות מסוגלים לחשוב על האמצעים כיצד להתנגד לפיתוי. אפילו לא תהיה לכם הכוונה להמשיך להשתמש בכוח מסוכן זה, אבל אתם מרגישים שאתם חייבים לנסות אותו, אפילו קצת, רק כדי לראות מה יקרה. כל הידע התיאורטי שכבר יש לכם, שאחרי שתנסו את הכוח הזה פעם אחת אולי לא תוכלו להתנגד לו יותר ותיסחפו על ידיו, מתפוגג תחת כובד משקלו המתעצם של הפיתוי.

ברגע שהרוח הראשונה נכנעה לפיתוי, היא הכניסה לפעולה משהו שכבר אי אפשר היה לשנות. הרוח הזו ידע [לשון זכר במקור] פעם שכך יהיה, אבל הוא לא רצה יותר לזכור אחרי שנכנע לפיתוי. התוצאה לא היתה שינוי מיידי אלא הדרגתי. השינוי מהרמוניה לדיסהרמוניה התרחש בדיוק באותה הדרגתיות ואיטיות כמו שמתרחש אצלכם השינוי האישי מדיסהרמוניה להרמוניה. זה האחרון הינו אבולוציה; את זה הראשון ניתן לכנות אבולוציה לאחור, או דיבולוציה [התנוונות], ואף אחת מהן לא יכולה לקרות לפתע פתאום. כאן ברצוני לתת לכם דוגמה נוספת שעשויה לעזור לכם להבין את התהליך, על ידי שתנסו להרגיש אל תוכו פנימה. הבה נניח שאתם מתפתים לקחת סם ממכר, מתוך כוונה שלא להיכנע לו לחלוטין, ובידיעה כמו שיש לכולם, שהדבר יביא עליכם הרס מכל בחינה אפשרית. אבל אתם חושבים שתוכלו לנסות פעם אחת, רק כדי לראות איך זה. אחרי אותה פעם אחת, אינכם יכולים להימלט יותר, כיוון שנלכדתם. אותו העיקרון חל גם על כל מה שמנוגד לחוק האלוהי.

אותה הרוח האחת שנכנעה ראשונה חוללה כוח הזורם בכיוון ההפוך לחוק האלוהי, אבל עדיין היה זה אותו הכוח, הוא רק שימש אחרת. באמצעות כוח זה, אותה רוח יכלה לגעת ברוחות רבות אחרות ולאט לאט להשפיע עליהן. אולם לא כל הרוחות הושפעו. היתה חלוקה בין אלה שנכנעו לאלה שלא. אצל הראשונים, "נפילת המלאכים" החלה. בתהליך זה, כל היבט אלוהי הפך לטבעו ההופכי: הרמוניה הפכה לדיסהרמוניה, יופי לכיעור, אור לחושך, תבונה לעיוורון, אהבה לשנאה, לפחד, או לאגואיזם, ואחדות הפכה לנפרדות. בהמשך התפצלה השלמות ההוליסטית אף יותר, ככל שנמשכה משיכת הפיתוי. כך בא הרוע לכלל קיום.

פעם הסברתי שהעולמות הרוחניים הם עולמות פסיכולוגיים, אך אין זה אומר שהם חסרי ממשות ונעדרי צורה. רק בעולמכם החומרי המחשבות והרגשות הם דבר מופשט: בעולמות אחרים הרוחות יוצרות עולמות משלהן שבהם הן חיות בהתאם להלכי הרוח [states of mind] שלהן. כל הלך רוח, בפעולת-רפלקס, יוצר ספירה עשויה מנופים, מבתים, מחפצים וכן הלאה. כך, רק רוחות שוות בהתפתחותן יכולות לחלוק עולם אחד; במצבי התפתחות מסוימים, דבר זה מאפשר חיים באופן כללי, אך באותה המידה הוא גם מאט התפתחות אינדיבידואלית. אם תזכרו שהעמדות, המחשבות, הרגשות, הדעות והמטרות שלכם יוצרים את עולמכם, תבינו שעולמן של הרוחות הגבוהות ביותר הוא יפה ומואר, בעוד שעולמן של הרוחות הנופלות נעשה

אפל ומכוער. מאז שהתכנית הגדולה נכנסה לפעולה החלו להתקיים עולמות ביניים רבים, בדרגות שונות של הרמוניה ודיסהרמוניה, בהתאם למצב ההתפתחות שאליו הגיעו אלה שהיו פעם רוחות נופלות. עולמכם החומרי הוא אחד מאותם עולמות ביניים.

רובכם יודעים שכל רוח אינדיבידואלית בדרגת התפתחותה הגבוהה ביותר מאחדת את ההיבטים האלוהיים של הזכרי והנקבי. אין בה חלוקה או חוסר אחדות בנקודה זו. קיומם של גבר ואישה בכדור הארץ כישויות נפרדות הוא תוצאה של התפצלות, כפי שאתם מבינים זאת עתה. לפיכך, לכל אדם יש חלק מקביל. הדחף האנושי למצוא את בן הזוג הנכון הוא לא פחות מאשר הכמיהה העמוקה לשוב ולהתאחד עם החלק הנפרד האחר של עצמך. כל הוויה עוברת גלגולים מסוימים יחד עם הכפיל או המקביל האמיתי שלה, כיוון שבאושר הכרוך במפגש מסוג זה טמונה החובה להגשים משהו. גלגולים אחרים עליה לעבור בלי המקביל שלה: בכך טמונה הגשמה מסוג אחר. אולם גלגול מן הסוג האחרון, בלי לפגוש את המקביל האמיתי של עצמך, אין פירושו שעליכם לחיות חיי פרישות. יכול להיות לכם בן זוג אחר שאיתו ניתן לבנות לא רק אושר גדול, אלא גם למלא חובות אחרים יחד, לשלם קארמה וכן הלאה. כך שאם אתם עוברים גלגול בלי המקביל האמיתי שלכם, אבל במקום זאת יש לכם בן זוג אחר שאיתו יש לכם משהו להגשים, אל לכם לחשוב שהמקביל שלכם בעולם הרוח יפגע מכך או יקנא בגלל האהבה שאתם נותנים לבן הזוג הנוכחי. זה לא המצב. דברים לא עובדים בדרך הזאת במציאות המוחלטת. לא חשוב איך אתם לומדים לתת אהבה, חשוב שאם אתם לומדים לעשות זאת, אתם מתקרבים צעד אחד לאלוהים, להגשמה, ולשחרור שלכם – ולפיכך גם למקביל שלכם. הדחף לאהבה מסוג זה בסקס הוא הכמיהה לאיחוד עם המקביל שלכם, הכמיהה לחזור ולהיות שלמים. אולם הגשמה כזו תלויה בשאלה כיצד אתם מכוונים את הכוח [force] הזה.

הוויות שהתפתחותן נמוכה, כמו בעלי חיים וצמחים ומינרלים, נמצאות עדיין במצב של המשך הפיצול או החלוקה. מצבו של האדם, המצב שבו הוא מחולק לחצי כביכול, הוא הצורה האחרונה לפני שמתרחש האיחוד מחדש עם המצב המקורי של עצמך. העולמות הדיסהרמוניים שבאו לכלל קיום דרך הפיצול מאלוהים ודרך מה שנקרא נפילת המלאכים, נקראים גם גיהינום. עולמות אלה פשוט משקפים את הלך הרוח של היצורים החיים בהם; ספרות אלה באו לכלל קיום כתוצאה ישירה מהלך הרוח של הוויות אלה. אולם הגיהינום הוא לא רק ספרה אחת: יש בו ספרות רבות, ממש כשם שקיימות ספרות רבות גם בעולם האלוהי, זה שנקרא גן-עדן. כשהנפילה התרחשה, לא כל אלה שנטלו בה חלק הגיעו למצב זהה של דיסהרמוניה ורוע. הדרגה היתה אינדיבידואלית ושונה מאוד. לפיכך, ספרות שונות באו לכלל קיום בתוך עולם האופל, תמיד בהקבלה להלך הרוח של האינדיבידואל. עם זאת, ככלל, ניתן לומר שכל היבט אלוהי הפך פחות או יותר להיבט ההופכי שלו.

כל עוד לא הושגה היטהרות מוחלטת, חלק ממאפייני הנפילה ממשיכים לפעול בתוך האדם במידה מסוימת. יהיה זה מועיל ביותר לכל אחד מכם לצלול לעומק נשמתו ולהצליח להרגיש בבחירות את התהליך הזה, ובכך להפוך אותו למודע. כשאתם שוקלים את מגרעותיכם האישיות, נסו למצוא את ההיבט האלוהי המקורי שלהן, שכן שום מגרעת לא יכולה לבוא לכלל קיום בכוחות עצמה; היא רק עיוות של משהו שהיה לפני אלוהי. תוכלו למצוא את ההיבט האלוהי של כל מגרעת שלכם, ואז יהיה לכם קל הרבה יותר לטהר את המגרעות שלכם ובד בבד לאבד את תחושת הייאוש לגבי עצמכם. תאבדו את תחושת הנחיתות שלכם. אך כדי לעשות זאת, עליכם לגלות תחילה מה הן המגרעות שלכם ולהתייצב מולן באומץ.

כשעולמות האומללות באו בהדרגה לכלל קיום, וההפרדה מאלוהים קרתה למספר עצום של הוויות, החוק האלוהי דאג שתהיה להוויות אלה האפשרות לרכוש מחדש את מצב הקיום המאושר שהן ידעו בעבר. עם זאת, החלטות ושינויים מסוימים היו צריכים להתבצע, ותמיד בהתאם לרצונן החופשי של הרוחות הנופלות, באופן אינדיבידואלי או כקבוצה. גם את זאת חזה אלוהים למפרע ודאג לכך, והשאיר את התזמון לרגע ההולם. בכל החלק הזה של תוכנית הישועה, אלוהים מגייס לעזרתו את כל הרוחות שנתרו נאמנות לו, בנוסף לאלה שהגיעו, ועדיין מגיעות, להתפתחות מספקת אחרי נפילתן, לצורך סיוע לאחרים. אדבר על כך יותר בפעם הבאה.

חשבו היטב על מה שאמרתי עד כאן, למרות שחסרה לכם עדיין אינפורמציה כדי להשלים את התמונה הבסיסית. אבל אפילו דרך התמונה הלא שלמה, תמצאו מספר שאלות שנענו אם תטרחו לחשוב לעומק, למדוט, ולבקש מאלוהים לעזור לכם להבין. כשרכשתם את ההבנה הנחוצה, תעמדו במקום שמאפשר לכם להבין מהי באמת משמעות החיים, הסיבות לקיומכם כאן, ומהי המשימה האישית שלכם בחייכם הנוכחיים. אין אדם בלי משימה! מי שיש לו שקט נפשי ימצא את המשימה שלו. מי שלא מצא את השקט הזה עדיין לא מצא את המקום שלו או שלה. העצמי הפנימי ביותר שלכם מודיע לכם האם כן או לא מצאתם את המשימה שלכם, דרך האושר או אי-השקט שהוא מתקשר אליכם. כל שעליכם לעשות הוא לשאול את עצמכם. אם אתם ממשיכים למצוא אי-שקט, חיפזון, עצבנות וחוסר שקט נפשי, אזי בקשו מאלוהים לעזור לכם למצוא את המשימה שלכם, להיות פתוחים לקראתה, כדי שתוכלו להבין את הנחיותיו. מה שאולי עומד עדיין בדרך ביניכם לבין הגשמה גמורה של משימת החיים שלכם עשוי להיות התפתחותכם האישית. יכול להיות שאתם עיוורים להיבטים מסוימים של האישיות שלכם,

ואלה עומדים בדרככם להגשמה. כך שאל לכם להרחיק לנדוד בחיפוש אחר התשובה. ממש בתוך עצמכם נמצאות כל התשובות הנחוצות לכם כדי לנהל את חייכם בדרך שתשביע את רצון האל.
בפעם הבאה אפרט יותר לגבי תוכנית הישועה, שבה ממלא ישוע המשיח תפקיד ראשי. בלעדיו, אף אחד מן המלאכים הנופלים לא יכול היה לשוב בחזרה. חשוב מאוד להבין זאת בנקודה מסוימת בהתפתחותכם.
היו מבורכים.

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סולי